

[Thorndahl]

mune. Jeg vil godt have lov til at citere dette afsnit fra side 23 i kommunens redegørelse:

»I figur 1 er aldersfordelingen i en typisk vækstkommune – Albertslund – sammenlignet med København, der i en årrække har været præget af afvandring. Det ses, at udviklingen i Albertslund i de kommende år vil være præget af de erhvervsaktive aldersklasser, som betaler skat, mens København især vil få et voksende antal ældre, som vil skabe behov for flere serviceydelser fra det offentlige.«

Altså, Albertslund har og vil få en vækst af indbyggere i den alder, hvor det giver noget i kommunens kasse, hvorimod Københavns kommune har problemer i den anden ende, idet man har en afvandring af de borgere, som betaler skat til de kommunale kasser og omvendt også belaster de sociale budgetter. Det vil på dette grundlag, da man nu har fulgt Københavns kommune så tæt, som man har, og netop indbygget det sociale kriterium, faktisk være en logisk konsekvens netop af denne sammenligning, som Københavns kommune selv anfører på det helt centrale område, nemlig aldersfordelingen inden for det sociale område, at man måtte forvente, at virkningen af disse ændringer, når man ser på Albertslund kommune og på Københavns kommune, vil være den stik modsatte. Det vil være sådan, at Københavns kommune vil få en reduktion i beskatningsniveau, de vil kunne få en lettelse, mens Albertslund modsat – og det er selvfølgelig, fordi de får flere i den erhvervsaktive alder – vil få en stigning. Det er klart, at det vil være konsekvensen.

Går man så ind i det materiale, som ministeren har været så elskværdig at forsyne udvalget med, kan man se, at det ikke forholder sig sådan. For Albertslund og Københavns kommuner får det samme virkning, og det er oven i købet sådan, at man stiller Albertslund kommune den største lettelse i udsigt. Det er sådan, at hvis man proportionerede Albertslunds forhold op til Københavns, ville det svare til, at Københavns kommune i stedet for de 265 mill. kr., der er i ordningen til Københavns kommune, ville have fået 278 mill. kr. Albertslund har fået både i pose og i sæk. Jeg synes, at det klart illustrerer inkonsekvensen og den manglende sammenhæng i de foreslåede ordninger, at netop det præcise eksempel, som Københavns kommune selv

benytter sig af, med forskellen mellem den del af befolkningen, der ligger til byrde, og den, der giver indtægter i kommunens kasser, viser, at den kommune, som i virkeligheden i forhold til Københavns kommune skulle have det ringest, får det bedst.

Fogh Rasmussen (V):

Efter venstres opfattelse er det en velafbalanceret helhed af lovforslag, indenrigsministeren her har præsenteret. Vi ved, at kommunal udligning og refusion efter objektive udgiftsbehov er en vanskelig opgave at løse, og der findes nok ikke en linealløsning, som kan klare alle problemerne.

Lovkomplekset indeholder fire hovedelementer. For det første ændres beregningen af bloktilskud. Dernæst sker der en skærpelse af udligningen i beskatningsgrundlag. For det tredje ændres beregningen af beskatningsgrundlag, og endelig foretages der ændringer i forskellige skattelove.

Det er venstres principielle opfattelse, at statens refusion af kommunale udgifter bør ske i form af bloktilskud i stedet for procentvise refusioner, dels fordi bloktilskud efter objektive kriterier gør statens tilskud uafhængige af kommunernes effektivitet og serviceniveau, dels fordi bloktilskuddene knytter dispositionsbeføjelsen tættere sammen med det økonomiske ansvar.

Efter regeringens forslag indføres nu nogle nye såkaldt sociale kriterier i beregningen af kommunernes udgiftsbehov. Denne ændring betyder ikke i sig selv, at der totalt set gives større refusion for sociale udgifter. Ændringen betyder udelukkende, at den refusion, som hele tiden er blevet ydet, nu fordeles bedre til de kommuner, som har de virkelige sociale udgiftsbehov.

For venstre er det væsentligt, at de nye kriterier er let konstaterbare, at de er objektive, det vil sige, at den enkelte kommune ikke kan påvirke sit eget tilskuds størrelse.

I betænkningen om kommunale udgiftsbehov blev det foreslået at ændre beregningen af bloktilskud sådan, at denne beregning ikke længere skulle foregå efter de såkaldt objektive kriterier, men derimod efter den såkaldte normaludgiftsmetode. Denne metode lider af mange både principielle og praktiske vanskeligheder, og den ville oven i købet medføre drastiske omvæltninger i mange